

hvilket sidste senere maa kontrolleres f. Eks. ved Toldeftersyn. Naar Detailhandlerne har købt Vin i Aar, vil de paa den anden Side altid selv kunne skaffe sig de fornødne Oplysninger hos deres Leve-
randør.

Foreningens Anmodning om at faa tilbagebetalt Tillægsafgift for danske Frugtvine, der er indkøbte siden 1. Januar 1919, maa efter Ministerens Anskuelse bero paa en Misforstaaelse, idet Frugtvine, der er fabrikerede her i Landet siden 1. September 1917, ikke har betalt Afgift efter Loven om midlertidig Tillægsafgift for Vin. Tilbage bliver kun den Tillægsafgift, som Fabrikkerne siden 1917 maa betale for Spritten, der anvendes til Frugtvinen. Denne Afgift andrager efter Loven af 17. Marts 1917 2 Kr. 35 Øre pr. l 100 pCt. Sprit, og naar man regner, at der til Frugtvin bruges ca. 10 pCt. Sprit, bliver det ca. 24 Øre pr. l eller 18 Øre pr. Fl., hvad der maa være helt uden Betydning.

Efter denne Ministerens Fremstilling har Udvalget ikke ment at kunne stille Ændringsforslag paa dette Punkt. Udvalget har da forespurgt Finansministeren, om der ikke til delvis Imødekommen af Andragendets subsidiære Forslag kunde indsættes en Dispensationsbestemmelse. Finansministeren har imidlertid paavist, at en Tilbagebetaling paa Grund af de efterhaanden meget forskellige Afgiftsforhold af tekniske kontrolmæssige Grunde vil være særdeles vanskelig, for ikke at sige uigennemførlig. Dette gælder al Vin, der ikke er indført i de allersidste Maaneder, og navnlig den Vin, der beror hos Detailhandlere. Disse har nemlig ikke selv betalt Tillægsafgiften, og det vil der-

for være vanskeligt, som oftest umuligt, for dem at vide, hvad der er betalt i Tillægsafgift for en bestemt Vare. Det vil i de fleste Tilfælde ej heller kunne lade sig gøre at identificere en hos en Detailhandler beroende Vin med en for længere Tid siden af en Vinhandler indført Vin, idet denne, førend den naar Detailhandleren, ofte har været undergivet Forskæring ved Sammenstikning af forskellige Vine eller ved Tilsætning af Cider m. m.

Udvalget maa indrømme, at der til at imødekomme en forholdsvis ikke meget betydelig pekuniær Interesse, som det efter det foregaaende her drejer sig om, vilde kræves et overordentlig stort Apparat, som endda ikke kunde arbejde med nogen virkelig Sikkerhed, og da Toldvæsenets Kontrol efter Ministerens yderligere Udtalelse ganske vilde glippe, har man ikke stillet Ændringsforslag.

Sluttelig bemærkes, at Udvalget med Ministeren er enigt i Forslaget om, at Efterbeskatning af privates Vinbeholdninger, som tages i eget Forbrug, nu ophører.

Herefter indstilles Lovforslaget til Vedtagelse med følgende Ændring.

Ændringsforslag.

Af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

Ny Paragraf.

Som § 6 indføjes:

„Saafremt Beskatning af Vin — Told og Tillægsafgift eller eventuelt Told alene — ved nærværende Lovs Ophør maatte blive sat lavere end den den 31. December 1920 gældende Beskatning, vil de ved Lovens Ophør paa Kreditlager beroende, ikke solgte Vine helt eller delvis være at fritage for Tillægsafgift.“

Ivar Berendsen,
Sekretær og Ordfører.

Jacob Christensen.

Gunnar Fog-Petersen.

Frøkjær.

Gamborg.

Martin Hansen.

Jørgen Jensen.

N. P. Jensen.

Korsgaard.

N. Neergaard.

Hans Nielsen (Skanderborg A. I. V.).

Valdemar Nielsen.

Sigvald Olsen,

Slebsager.

Wilmann.

Formand.